

[Kirsten Jacobsen]

øvrigt ikke, det er spor urimeligt, at man får en større bestemmelsesret over en ejendom, man selv ejer. Og jeg kan ikke godtage argumenter om, at hvis ikke man kan få hele boligmarkedet dereguleret på én gang, så skal man overhovedet ikke røre ved det.

Og selv om ministeren gerne vil se det her i et større perspektiv osv., så kan jeg alligevel ikke forstå ministeren. Ministeren henviste til fase 2 i de forhandlinger, som Fremskridtspartiet ikke deltager i, men jeg er overbevist om, at fase 2-reglerne ikke vil indeholde en regel af denne karakter, og derfor er der jo ingen begrundelse for ikke at kunne tilslutte sig det her.

Til fru Pia Gjellerup skal jeg sige: Jamen boliger skal da generelt benyttes hele året; det er det mest fornuftige, og det er også derfor, at folk anvender dem hele året. Men jeg synes, at det skal være op til folk at bestemme, om de vil det, det skal ikke være op til Folketinget. Folks ansvarlighed og økonomiske sans er såmænd god nok til, at man ikke har paradeboliger stående rundt omkring til ingen som helst nytte.

Men jeg undrede mig lidt over, at fru Pia Gjellerup mente, at kommunernes magt skulle styrkes på dette område. Så vidt jeg kan læse § 50, så kan man dårligt styrke kommunernes magt mere, for efter § 50 har kommunerne uindskrænket magt til at sige ja eller nej, idet en sådan enten sommerbeboelse eller midlertidig benyttelse ikke kan opretholdes uden kommunalbestyrelsens samtykke. Der står oven i købet nedenunder, at man ikke engang kan appellere kommunens afgørelse, så jeg ved ikke, hvordan man skal gøre den stærkere, end den er, men det må Socialdemokratiet jo have sin egen opfattelse af, og det har det sikkert også.

Fru Pia Gjellerup sagde, at man skulle have en større forudselighed for den enkelte, men der er nu forudselighed nok i det her, for hvis man skal indsende en ansøgning til kommunen, så afventer man jo kommunens svar, og når man har fået det, så ved man, hvad man har at rette sig efter. Man kan jo ikke på den ene side give kommunen magten og på den anden side sige, at der skal være større forudselighed for den enkelte. Kommunerne kan jo ikke nedskrive deres samtykke eller afslag i boligreguleringsloven, hvilket heller ikke ville være rimeligt.

Fru Pernille Sams og fru Bodil Thrane synes, der er nogle positive elementer, men de vil også

gerne vente og se på et samlet lejelovsudspil. Der er kun at sige til de to ordførere, at hvis man skal vente på det frie boligmarked ved en samlet løsning, bliver det hverken i fru Pernille Sams' eller i min levetid.

Jeg tror, at Det Konservative Folkeparti og Venstre enten skal opgive tanken om det frie boligmarked eller også erkende, at man altså er nødt til at tage fat et sted. Det kan ikke nytte noget, at man hver eneste gang, der kommer et forslag, som man også fra regeringspartierne side synes er en liberalisering, bare kaster det på gulvet med tanken om, at når vi ikke kan få hele verden, så vil vi overhovedet ingenting have.

Jeg synes for øvrigt, at det havde været mere rigtigt at sige sandheden, nemlig at når Socialdemokratiet ikke vil have det, så tør vi heller ikke. Det er den fulde sandhed.

At hr. Pelle Voigt er uenig med mig på dette område, glæder mig egentlig. Jeg må sige, at det glæder mig.

Hr. Pelle Voigt har jo ikke ret, når han siger, at dem, der har meget, skal mere gives. De, der har meget, bruger omgælder, de bruger de smarte metoder, for det har de nemlig råd til, og derfor har de allerede fået endnu mere, og derfor vil det ikke ændre noget i praksis for den gruppe, hr. Pelle Voigt omtalte. Og det er disse omgælder, vi synes vi skal se at undgå.

Hr. Jørgen Estrup mener stadig væk, at dette er en enkel sag. For mig er den sag, som er kaldt »telegrafistdommen«, og som der henvises til i bemærkningerne, kun et eksempel på og en belysning af, hvad problemet handler om.

Men jeg kan forstå, at Folketingets partier synes, at det er rimeligt, at vi skal bevare de nuværende tilstande, og så må man jo bare sige: Jamen hvis man skal bevare de nuværende tilstande, så må et flertal eller et mindretal her i Tinget jo afgøre det, og det må vi så rette os efter alle sammen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.